

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Dep
0030 Oslo

Oslo, 20.11.2009

Høring - forslag til endringer i kringkastingsforskriftens regler om formidlingsplikt

Det vises til "Høring - forslag til endringer i kringkastingsforskriftens regler om formidlingsplikt". Med bakgrunn i den meget korte høringsfristen, og begrensede høringsnotatet, vil IKT-Norge gi et kort innspill til forslaget, og samtidig varsle at vi står til disposisjon for departementet i det videre arbeidet med denne viktige saken.

De siste 10 årene har TV2 levert et resultat før skatt på over 1.1 milliarder. Samtidig gjør distributørene store langsiktige investeringer i nettverkene og bærer betydelig risiko med større negative resultat enn TV2s positive i samme periode. Dette som en direkte følge av nødvendige investeringer i nettverkene TV2 og andre kanaler distribueres i. Likevel forligger det nå et forslag som legger opp til å tildele en kommersiell allmennkringkaster en konsesjonsmakt som i sin form gir markedsmessige fordeler til kringkasteren på bekostning av distributørene og fremtidsrettede nettverk for både tv og internett.

Et meget viktig moment er oppsiktsvekkende fullstendig utelatt fra forslaget; som en følge av konvergens er den samme infrastrukturen det foreslås å gi en kommersielle allmennkringkaster en lukrativ tilgang til på andres bekostning også en grunnleggende infrastruktur for høykapasitets bredbånd. Dette bredbåndet løfter regjeringen gang på gang frem som en sentral bærebjelke i det norske kunnskapssamfunnet. Den særstilling forslaget vil gi til en kommersielle allmennkringkaster kan fungere som en effektiv bremsekloss for videre investeringer i nødvendig infrastruktur for både bredbånd og tv-nettverk.

"Formidlingsplikt for en bestemt tv-kanal gir kringkasteren krav på formidling. Kanalen er dermed sikret å nå ut til tv-seerne. Ordningen er begrunnet med at visse kanaler ivaretar et samfunnsoppdrag og derfor bør være sikret fremføring til tv-seerne."

Det er liten tvil om at formidlingsplikten vil fungere som et virkemiddel for å sikre den kommersielle allmennkringkasteren, antagelig TV2, fortsatt stor avkastning gjennom en statlig særordning konstruert for å gi kanalen betydelige konkurranse- & markedsfordeler i forhold til både konkurrenter og distributører.

IKT-Norge mener det er grunn til å peke på at effekten av forslaget, slik det foreligger, er at kanalen vil motta en støtte i regi av staten gjennom en plikt for distributører til å inngå kommersielle avtaler med kanalen. Dette i en forhandlingssituasjon om klart favoriserer kanalen, og det er grunn til å stille spørsmål ved om det vil være mulig å gjennomføre reelle forhandlinger om bla. pris. Denne støtten til og/eller sikkerhet for kanalens egen inntekt vil ikke bare være en urimelig forfordeling av en kommersiell aktør, men vil også være på bekostning av distributørene og forbrukerne.

Departementet synes allerede å ha trukket konklusjoner uten å vise til tilstrekkelig utredning og konsekvensanalyser.

"Den samfunnsmessige gevinsten av å sikre formidling for kringkastere som ivaretar visse allmenne hensyn anses derfor å kunne være høyere enn ulempen som pålegges den som eier eller driver kringkastingnett."

IKT-Norge kan ikke se at verken den samfunnsmessige gevinsten eller ulempen for distributørene er tilstrekkelig analysert. Dermed fremstår det som om konklusjonen over fra høringsnotatet er trukket for å bistå den kommersielle allmennkringkasteren i å i større grad enn i dag profitere på den særstillingen TV2 i dag er tildelt i det norske markedet. En særstilling kanalen har på bekostning av både konkurrenter og andre aktører i tv-markedet.

Samtidig sies det også at:

"Konsekvensen av formidlingspliktinstituttet er imidlertid at det alminnelige styrkeforholdet partene imellom kan påvirkes." og "Det legges følgelig til grunn at status som formidlingspliktig kringkaster ikke bør ha relevans for kringkasterens vilkår hos distributørene."

IKT-Norge mener det fremstår som vanskelig å se hvordan forhandlinger av denne karakter ikke skal bli påvirket i betydelig grad til den kommersielle allmennkringkasteren fordel av en formidlingsplikt, og ber om at departementet snur fokuset til følgende 2 reelle og teknologinøytrale alternativer for distribusjon av den kommersielle allmennkringkasteren.

alternativ 1:

Den kommersielle allmennkringkasteren, som alle andre kommersielle tv-aktører, forhandler med distributørene om distribusjon av kanalen etter ordinære kommersielle prinsipper.

alternativ 2:

Formidlingsplikt på den kommersielle allmennkringkasteren for alle distributører. Kanalen sikres dermed en komplett spredning/ tilstedeværelse i det norske markedet. En slik plikt vil være en inngripen i en distributørs rett til å ta forretningsavgjørelser for egen infrastruktur. Dermed skal en slik formidlingsplikt selvsagt ikke påføre distributørene kostnader til fordel for den kommersielle allmennkringkasteren.

En fremtidig kommersiell allmennkringkaster vil, som TV2 i dag, bli tildelt et betydelig konkurransefortrinn i forhold til konkurrerende reklamefinansiert tv. En slik fordel må i seg selv være attraktiv nok for at kanalen skal ta på seg de kravene som følger av en eventuell allmenkringkasterkonsesjon uten også å få betalt for distribusjon i tv-nettene.

Dersom formidlingsplikt etableres som foreslått vil det fremstå som en gavepakke til den reklameformidlende kommersielle allmennkringkasteren som vil garanteres en tilstedeværelse på alle tv-skjermer i Norge. Kanalen vil kunne fremstå som en betraktelig mer attraktiv reklameplattform enn konkurrentene. Det fremstår som opplagt at kanalen, og evt. andre fremtidige kanaler med samme status, må betale for en slik betydelig fordel gjennom at de ikke kan forlange betaling fra distributørene i kombinasjon med en formidlingsplikt.

Etter **IKT-Norges syn** bør ikke forslaget som er lagt frem implementeres, det foreligger imidlertid 2 reelle alternativer 1) alle kommersielle tv-kanaler, også evt. kanaler som evt. får status som allmenkringkastere, forhandler på kommersielle vilkår om distribusjon i tv-nettene. 2) formidlingsplikt som, dersom den innføres, må innebære at distributørene videreformidler den kommersielle allmennkringkasteren uten og i tillegg måtte betale denne for å innfri en slik forpliktelse.

Vennlig hilsen

Torgeir Waterhouse
Prosjektleder, IKT-Norge